

Oponentský posudek na bakalářskou práci Aleny Hubáčkové „Realita obecní správy a samosprávy na příkladu obce Mirošov v letech 1918-1950“, Praha 2017, 57s.

Moderní dějiny včetně vývoje správy určité menší lokality jsou legitimním tématem pro bakalářskou práci v rámci historických oborů studovaných na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Musí být ovšem zpracovány kompetentně a s objektivním nadhledem. Již samotný název předloženého textu žel ukazuje na neujasněnost přístupu ke zkoumané problematice. Město – z hlediska příslušné legislativy obec – Mirošov měla logicky orgány samosprávy, a to na základě příslušných zákonů a norem nižší právní síly (rozumí uchazečka rozdíl mezi státní správou a samosprávou?; co chápe pod pojmem „realita“, řečeno s Leopoldem von Rankem „jak to vlastně bylo?“, tj. způsob výkonu. Tomu se ale opravdu nevěnuje).

V úvodu spisu postrádám náležitý rozbor pramenů a literatury. Ten je u prací tohoto druhu obligatorním standardem, neboť je nutné zjistit stav zkoumané problematiky, z něhož badatel nutně vychází. Metoda a bsentuje, ne ní-li me todou kritiky a a dekvátní int erpretace prostá narace. Historie Mirošova je více „změti“ nahodilých údajů než koncizním nástinem jeho vývoje (začít by bylo možné geografickým začleněním dané lokality, uvést kontinuálně její historii, připomenout demografické ukazatele atd.). Kromě toho se uvedená kapitola v podstatě opírá o jediný literární zdroj. Následující kapitoly „o dějinách správy v českých zemích“ první poloviny 20. století. Ty jsou „vystavěny“ na základní učebnici předmětu (sic!), což je zarážející. I text vstupní části práce musí být založen na existující odborné literatuře k dané tematice, již je třeba v reprezentativním výběru zvládnout a využít. Na stranách 15-32 je navíc jedna jediná citace – navíc neumělá „22) dobeš“. Faktický přínos těchto kapitol je tak „nulitní“. Neprokazují, že studentka zvládla práci s odbornou literaturou.

Proporce prvního segmentu a vlastního „jádra“ textu (26 stran ku 16 stranám), kde by měl být patrný vliv výzkum autorky nelze akceptovat. Stěžejní část práce by jen kvantitativně – nehledě na kvalitu obsahu – měla část vstupní dvakrát, spíše však třikrát a více přesahovat. Jen tak může být prokázána odborná způsobilost uchazeče. Vlastní „jádro“ spisu s názvem „Poznatky z archivních pramenů“ je svojí „kvalitou“ více než na pově ženou. Odborný historický text nemůže být „kronikářsko-analytickým“ povídáním o pěti vybraných letech v příslušné lokalitě. Musí být systémovou analýzou vývoje organizace, složení a činnosti samosprávy obce ve vymezených dějinných etapách, a to včetně jejího „zaldnění“. Jde o postižení rozhodovacích struktur, jejich zaklínění do místních elit. Je tedy třeba

sledovat, jak vypadaly, jak se projevily, jaké byly jejich strategie, na jaké otázky se koncentrovala pozornost rady a zastupitelstva atd. Rovněž je naprosto nezbytné zevrubně dokladovat práci s prameny odkazy v poznámkovém aparátu, případně určité skutečnosti (např. zvolené představitele podle profesí, sociálního statusu, politické příslušnosti) promítnout do komentovaných tabulek či grafů. Konstatování v závěru spisu jsou svou samozřejmostí vcelku bezobsažná, víceméně opakují zřejmé a obecně známé věci. Některé formulace v textu jsou problematické; seznam literatury chudý.

Celkově práce nesplňuje standardy požadované od bakalářských písemných atestačních počinů na Katedře pomocných věd historických a archivního studia Filozofické fakulty Univerzity Karlovy, a proto ji nemohu doporučit k obhajobě. Vzhledem k prokázaným elementárním neznalostem ze sféry historické vědy bych navíc doporučoval změnu tématu bakalářské práce kol. Aleny Hubáčkové na problematiku z oblasti spisové služby, archivní teorie a praxe či současné správní úpravy v České republice.

Navrhuji hodnocení: **neprospěla**

V Praze, dne 31. května 2017

Doc. PhDr. Jiří Šouša, CSc.